

*Pregó de la Festa del barri del
Molí d'en Rovira*

08 de juliol de 2004

Veïns i veïnes del Barri del Molí d'en Rovira, molt bona nit a tothom.

És per a mi un plaer el poder estar aquesta nit aquí dalt d'aquest escenari per tal d'encetar la Festa amb una petita al·locució.

Aquest és un any especial, doncs és ja el sisè que em plau d'escriure la presentació del programa de la festa, cosa que sempre m'ha omplert de goig.

Sento aquest barri com si fos el meu, doncs a part de viure aquí al costat i de treballar en ell des de fa ja més de 30 anys, no m'uneix amb vosaltres altra cosa que els amics que tinc que hi viuen i que apart de tot això el que jo de cognom em digui Rovira.

Queda bé, Josep Maria Rovira fa el pregó del Barri del Molí d'en Rovira.

Ja s'està veient el començament del final. Per fi es veu moviment en la rasa que separa des de anys immemorials el barri del centre de la vila. Es pot ben dir que ben aviat aquest barri, ja no serà per fi el barri de l'altre costat de la via.

Donem-nos tots l'enhorabona i brindem per que això sigui aviat.

Aquest gaudir d'unes festes senzilles però molt entranyables per a tots vosaltres. Aquesta festa de juliol, quan el Sol ja escalfa amb força i les nits són cada cop més i més calentes, ens dóna un gust especial el poder fruit d'aquest magnífic sopar a la fresca que pacient espera que jo acabi.

No m'explanaré amb descriure tots els actes de la festa, que en són molts i quin millor que l'altre. Algun ja ha començat, d'altres ho fan ara, i continuaran el divendres, i el dissabte per acabar-ho d'arrodonir tot el diumenge.

Si veiéssiu, com veig jo des d'aquí dalt el goig que fa aquesta taula parada, amb tots vosaltres asseguts al seu voltant, esperant, ensumant les delícies de totes aquestes menges que pacientment esperen ser cruspides, de ben segur que em demanaríeu, si no és que en els vostres pensaments ja ho esteu fent, vingja ja, que acabi, vingja que volem menjar i xerrar i fer gresca. Doncs bé, una mica més de paciència que no trigaré ja pas gaire en acabar.

Deixeu-me que us parli ara del canvi de fesomia de la Plaça de Vilanova. M'ha agradat, i amb l'arribada dels nous veïns, es veu cada tarda plena

de quitxalla corrent amunt i avall, que si ara pujo al gronxador, que si ara al tobogan, que ara vull jugar a la pilota, Mama, aquest nen m'ha pres la pilota, i tot això és bonic, molt bonic. És talment l'esperit i la vida del barri.

I parlant de pilota, a la pista de bàsquet aviat es tindrà que donar número com a les botigues, perquè tothom i pugui jugar una estona, doncs cada dia està plena a vessar.

No se pas si m'allargo massa, si és així, no ho dubteu, xiuleu, ja que el meu fort no és fer pregons, però, mireu, com que el meu amic Joan Mioche m'ho va demanar, i jo no vaig saber-li dir que no, i també, no cal dir-ho, molt content i honorat per la proposta, ho vaig acceptar, i aquí hem teniu, omplint una estona de temps aquesta nit, per fer una mica més de gana.

Bé, ja no em vull allargar més, però per enllestir aquesta al·locució, si m'ho permeteu, per primera vegada en aquests anys, llegiré el poema de presentació de la festa d'enguany:

De nou hem arribat a mig juliol.

El Sol ja escalfa amb força.

Els falciots volen lleugers damunt nostre

tot dient-nos que l'estiu és aquí. Viu.
Mentre tant, el dia 8, dijous, del mes set
s'enceta una festa llargament esperada.
Una parella camina pels carrers les mans agafades,
sense dir-se res, tot s'ho diuen amb la mirada.
Arriben al lloc i s'asseuen a la taula parada.
Tot d'un plegat s'enceta la gresca.
I tothom parla i tothom menja.
Menjar, beure, música i xerinola.
Tot ha començat amb una forta tronada.
I després del pregó,
comença la festa tant i tant esperada.
El barri del Molí d'en Rovira s'engalana
que és diada senyalada.
Arriba la matinada, la gent s'aixeca de la taula.
Tips, farts i les galtes lluents
satisfets per el bon àpat
enceten el camí cap a dormir.
La parella diu adéu, fins demà.
Amb un somriure als llavis i brillant la mirada,
agafats de les mans tornen cap a casa
Que és hora de reposar, que demà,

*I passat demà i l'altre
encara són dies de xerinoia
i cal guardar les forces
per ballar, córrer i gaudir de la Festa del Barri,
Damunt seu, la lluna els mira cofoia.*

*Estimats veïns i veïnes del barri del Molí d'en Rovira, res més, s'ha
acabat.*

*Moltes gràcies per la vostra atenció i per la confiança que en la meua
persona ha posat la junta al encomanar-me de fer-vos aquest pregó als
quals agraijo aquesta distinció*

*Vinga doncs, que comenci la gresca, tots a sopar i a fruir de la nit i de la
bona companyia dels amics..*

Senyores, senyors, molt bona Festa a tothom.

*Josep M. Rovira
08072004*